

Clerici, Sacerdotes, Parochi, Prælati majores, Episcopi aut Cardinales *ad perfectionem in gradu altiori tendere tenentur.* Nam *Primò* S. Script. : sic Dominus de suis ipse Sacerdotibus inquiebat : *Sancti erunt Deo suo et non polluent nomen ejus : incensum enim Domini et panes Dei sui offerunt, et ideo sancti erunt, Lev. XXI; iterùm : Mundamini qui fertis vasa Domini, Is. LI. 2º SS. PP. inter quos Chrysost. hæc scribit : « Sacerdos debet vitam habere immaculatam, ut omnes in illum veluti in aliquod exemplum excellens intueantur; idcirco enim nos elegit Deus ut simus quasi luminaria ac Magistri cæterorum ac veluti Angeli versemur in terris, Hom. 10, in Timoth. » Et S. Thomas, 2, 2, q. 184, a. 5, docet, ex S. Dionysio, Episcopos esse in statu perfectionis in gradu perfectiori quàm sunt Religiosi, scilicet non solum ut studentes perfectioni, sed etiam ut Doctores perfecti, licet adhuc perfectibiles, alios et seipsos perficientes : quod ipsum, art. 6, ad Parochos extendit, qui etiam actus perfectionis exercent, pascentes oves sibi commissas, et, art. 7, factâ comparatione ad Religiosos, docet, statum Prælatorum Ecclesiæ esse perfectiorem statu Religiosorum et majorem sanctitatis perfectionem requiri in Prælati, Episcopis et Parochis quàm in Religiosis. Et denique, *opusc. 18 et in Matth., c. 5,* distinguit varias perfectiones et inter alias perfectionem excellentiæ vitæ, et ait : « Ad hanc tenentur Clerici super laicos. » Accedit 3º Concilium Tridentinum, quod, *sess. 6, de ref., c. 1,* de Episcopis statuit : « Ad Ecclesiarum regimen, onus quippe angelicis humeris formidandum, qui maximè digni fuerint, quorumque prior vita ac omnis ætas a puerilibus exordiis usque ad perfectiores annos per disciplinæ stipendia ecclesiasticæ laudabiliter acta, testimonium præbeat, secundum venerabiles beatorum Patrum sanctiones assumantur. » Ad inferiores verò Ecclesiasticos, *sess. 22, c. 1,* ait : « Quapropter sic decet Clericos in sortem Domini vocatos, vitam moresque suos omnes componere, ut habitu, gestu, incessu, sermone aliisque omnibus rebus, nil nisi grave, moderatum ac religione plenum præ se ferant; levia etiam delicta, quæ in ipsis maxima essent effugiant, ut*

eorum actiones cunctis afferant venerationem. » Et *sess. 24, c. 1, de ref.* ab omnibus Prælati et Beneficiati Ecclesiasticis requirit modestiam, frugalitatem, simplicitatem, Dei zelum et vanitatum contemptum, et omnis carnalis affectus ad locupletandos suos consanguineos de rebus Ecclesiæ, depositionem. » Denique ratio est quia in Ecclesiâ Sacerdotes non aliâ sanè de causâ, teste Evangelio, constituti sunt, quàm ut sint *sal terræ et lux mundi;* atque tales esse non possunt sine insigni et præclarâ morum sanctitate. Deinde Sacerdotes, sicut ipsum per se nomen indicat, sunt *Doctores veritatis,* ut eos vocat Chrysostomus; *Salvatores mundi,* ut eos vocat Hieronymus; *januæ populis civitatis æternæ,* ut eos vocat S. Prosper; sed tales esse non poterunt si sancti non sint. Tandem ratio ipsa naturalis jubet, ut unusquisque in humanâ societate constitutus eâ omnia sequi et operari teneatur quæ propria sunt statû quem amplexus est; atqui status ecclesiasticus in ore omnium est status *sanctitatis et perfectionis :* unde meritò concludere possumus cum S. Hieron. : *Clamat vestis, clamat status, clamat professi animi sanctitatem, Ep. 58.*

QUOMODO PERFECTI ESSE DEBEANT.

SCHOLIUM. Summa obligationum quæ Episcopis incumbunt continentur his verbis, *Act. xx : Attendite vobis et universo gregi, in quo vos S. Spiritus posuit regere Ecclesiam Dei,* unde meritò ait S. Augustinus : *Episcopatus nomen est oneris, non honoris. I. 19, de Civ. Dei, c. 19.* Episcopi igitur sunt simpliciter in statu perfectionis exercendæ, et ideo tenentur tum jam esse perfecti, cum ad Episcopatum assumuntur, tum in perfectione proficere, ut animas sibi commissas, regimine et exemplo, in sacratissimis suis ministeriis perficere possint. Ad quorum instar etiam inferiores Prælati et Parochi, quin et simplices Sacerdotes proportionatè sunt in simili quasi statu perfectionis; tum quia ratione ministerii sui, consecrandi et offerendi corpus Christi, ad altiorem rerum divinarum contemplationem et majorem animi puritatem obligantur : tum quia ratione prælationis tenentur salutem proximorum procurandæ incumbere. Quæ ratio proportionatam quoque vim habet, ut a primâ Tonsurâ inclusivè per subsequentes gradus et Ordines minores majoresque, quicumque vult esse Clericus, ad perfectiorem vitam disponatur.

ADHORTANTUR ECCLESIASTICI AD PERFECTIONEM.

COROLLARIUM. Tria ad perfectum Ecclesiasticum sæcularem potissimum requiruntur. Scilicet vocatio Dei et quidem specialis ac bene examinata, ne tanto muneri temerè se committat cum periculo propriæ et aliarum animarum, nec quisquam sumat sibi honorem, sed qui vocatur a Deo tanquam Aaron, Hebr., v, 4. Deinde recta intentio: qui enim non intrat per ostium in ovile ovium, sed ascendit aliunde, ille fur est et latro: qui autem intrat per ostium, pastor est ovium. Unde meritò Catechismus Romanus de Ord., ut maximum sacrilegium taxat illorum intentionem, qui ad Beneficia et Sacerdotium nonnisi ex ambitione et cupiditate ducuntur. Ubi nam est vocatio ecclesiastica in illis? Quare meritò in eos invehitur S. Gregorius, in Pastor.; S. Bernardus, l. 4, de consid. Serm. de conver. ad Cler., c. 29, et S. Chrysostomus præterea quæ, in 6 libris de Sacerd., scripsit, quod dictum est de pecuniâ simoniacâ, transfert ad ambitionem, in act. hom. 3, post med., dicens: Ambitio tua sit tecum in perditionem, quoniam putâsti ambitu humano parari donum Dei. Hinc Sancti nonnisi inviti et consilio aut jussu aliorum ad statum sacerdotalem, maximè verò primas dignitates ecclesiasticas, gementes sub onere et nil curantes de honore, trahendi erant; et bene notat Ludovicus a Ponte, Chr. perf. tr. vii, c. 4, vocationem hanc rarè fieri impulsibus aut inspirationibus trahentibus ad prælationem, sed potiùs retrahentibus, atque impulsus et inspirationes trahentes esse mediatas per Directores aut Superiores. Denique vitæ probitas et perfectio in Ecclesiastico requiritur; non loquor de Sacerdote scandaloso: sufficit non esse exemplarem et perfectioni sacerdotali deditum, ut sibi vehementer timeat. Nec loquor de habente curam animarum, qui fortè est pastor mutus et negligens: sufficit esse Presbyterum, imò in sacris constitutum, ut ex officio, exemplo et precibus suis ad curam animarum concurrere debeat. Quid dicam de tremendo Missæ sacrificio quod ob nonnullorum Sacerdotum incuriam aut impietatem tam indecorè tractatur, ut sacrificantes non videantur credere majestatem Domini esse præsentem? Sic enim aliqui sine spiritu, sine affectu, sine timore et tremore, festinatione incredibili, Sacrum perficiunt, quasi fide Christum Dominum non viderent aut ab eo se videri non crederent. Quod ad Prælatos majores attinet, hortatur eos valde energicè Cardinalis Bellarminus, ut statûs sui perfectioni respondeant, dum nepotem suum per octo controversias instruit et in controversiâ tertiâ statuit quòd Episcopus

debeat esse perfectus, concludens: *Hæc igitur est veritas, sed non omnes capiunt verbum istud.* Et mox: *Hæc perfectio excludit ludos, venationes, lectionem librorum vanorum, occupationes temporales et alia id generis omnia: proinde munus Episcopi est vita laboriosissima, sed magnam habet remunerationem.*

SCHOLIUM.

OMNES GENERALES ET COMMUNES CLERICORUM OBLIGATIONES IN QUATEOR MONITIS INCLUDENS.

MONITUM PRIMUM.

Sancti erunt Deo suo et non polluent nomen ejus; incensum enim Domini et panes Dei sui offerunt, et ideo sancti erunt, Levit. xxi.

Habitum suscipe	Non ex	{	Levitæ
			Avaritiâ
			Ambitione;
Sed	{	Vocante Deo	
		Perfectione statûs alliciente	
		Zelo tuæ proximique salutis impellente.	
Incede in habitu	{	Gravi	
		Modesto	
		Mundo (Indues sanctis vestibus. Exod. xl.)	
		Canonico.	
Esto Episcopo tuo	Obediens in	{	Præceptis
			Decretis
			Monitis;
	Obsequens	{	Corde
			Verbo
			Opere.
Fuge	Contemptus	{	Domus suspectas — Consortium mulierum —
			Insurrectiones
			Ludos — Choreas — Theatra — Venationes
			perstreptentes;
	Tumultus	{	Episcopum
			Superiorem
			Quemcumque;
			Viles famulatus ex turpi œconomia
	Avaritiam	{	Ex munerum acceptione
			Ex importunis exactionibus
			Ex rei alienæ administrationibus.

MONITUM SECUNDUM.

Perfectus eris et absque maculâ, Deut. xviii.

Scientiâ { Divinâ
Ecclesiasticâ
Civili.

Quia tu scientiam repulisti, repellam te ne Sacerdotio fungaris, Os. iv.

Prudentiâ { Consiliis
in { Judiciis
Imperiis.

Dux indigens prudentiâ multos opprimet, Prov. xxviii.

Modestiâ { Indumentis
et gravitate { Sermonibus
in { Moribus.

Amictus corporis et risus dentium et ingressus hominis emuntiant de illo, Eccl. xix.

Exemplum
esto
fidelium in
(1 *Timoth. iv.*)

Liberalitate { Peregrinos
erga { Pauperes
Templa.

Quomodo potueris, ita esto misericors, Tob., iv.

Temperantiâ in { Divitiis
Conviviis
Solatiis.

Attendite ne graventur corda vestra in crapulâ et ebrietate, et curis hujus vitæ, Luc. xxi.

Integritate { Deo
coram. { Hominibus
Te ipso.

Custodi temetipsum et animam tuam sollicitè, Deut. iv.

Obedientiâ { Sanctam Ecclesiam
Obsequio { Summum Pontificem
Amore erga { Ejusque decreta.

Qui sequitur me, non ambulat in tenebris, Joan. viii.

Qui vos audit, me audit; qui vos spernit, me spernit, Luc. x.

MONITUM TERTIUM.

Mundamini qui fertis vasa Domini, Is. liii.

Sacerdotes tui induantur justitiam, Ps. cxxxii.

Perpende muneris tui { Dignitatem { Angelicis humeris formidandam
Regiâ celsitudine excelsiorem
Omnibus venerabilem.
Admirandam { In corpus et sanguinem Filii Dei
potestatem { In remissionem peccatorum
In aereos atque tartareos spiritus.
Strictam obli- { Angelicæ puritati
gationem stu- { Seraphico fervori
dendi { Incessanti processui in virtutibus.

Per quod factus es { Interpres et legatus Dei, æterna decreta promul-
gans
Sacerdos in æternum, immolans et offerens Filium
æterni Patris in victimam
Mediator inter Deum et homines per oblationem
sacrificii pacis, precumque fidelium
Dispensator mysteriorum cælestium.

Cave itaque ne sis { Sacrorum contemptor
Summi Pontificis auctoritati parum obsequens
Periculosæ aut dubiæ doctrinæ sectator
Rigidus et asper, aut remissus in penitentes
Avarus — Immundus — Impudicus — Vinolen-
tus — Turpis lucri cupidus — I *ad Timoth. iii,*
— *ad Tit. i;*

Sed esto { Pius — Innocens — Sobrius — Impollutus —
Segregatus a peccatoribus — Excelsior cælis
factus *ad Heb. vii.*

Eritis mihi sancti, quia sanctus sum ego Dominus, et separavi vos a ceteris populis, ut essetis mei, Lev. xx.

MONITUM QUARTUM.

Obsecro vos ut dignè ambuletis vocatione quâ vocati estis, Eph. iv.

Media	Timor	} Dei ;	
	Amor		
	Custodia	} Cordis Sensuum ;	
	Sancta occupatio		
	Assidua frequentia	Memoriae	} Collationis cum Confessario Lectionis spiritualis
		Intellectus	
		Voluntatis ;	
Devotio erga	Deum	} Orationis { Vocalis Mentalis	
	B. Virginem Mariam Sanctos ;		
Cautela et moderatio in	Negotiis	} Examinis conscientiae Sacramentorum ;	
	Conversationibus Solatiis ;		
Fidelitas in	Servandâ temporis œconomiâ	} Servandâ temporis œconomiâ Sanctificandis diebus festis Obeundis quotidianis pietatis exercitiis.	
	Sanctificandis diebus festis		
	Obeundis quotidianis pietatis exercitiis.		

Hoc fac, et vives, Luc. x.

CAPUT II.

QUOMODO INCIPIENTES PER VIAM PURGATIVAM, FUGAM PECCATI ET TEPORIS, OPE ORATIONIS ET MORTIFICATIONIS, AD PERFECTIONEM CHRISTIANAM TENDERE DEBEANT.

§ 25.

TRES GRADUS VITÆ SPIRITUALIS, VITA ACTIVA, CONTEMPLATIVA ET MIXTA.

Consideratâ naturâ perfectionis christianæ et obligatione ad eam tendendi, ad modum illam acquirendi in vitâ spiritali progredimur, cujus tres gradus sunt scilicet *vita activa, contemplativa* et *mixta*. Virtutes quæ bonum proximi respiciunt indicant vitam activam : quæ solum Deum respiciunt, indicant contemplativam ; quæ simul Deum cum proximo respiciunt, vitam mixtam. Hæc divisio fundatur primò in S. Scripturâ et Patribus, quatenus valde commendantur duo prædicta genera virtutum seu operationum vitalium supernaturalium in contemplando Deum et in juvando proximos. Sic quantum ad Deum et vitam contemplativam pro vitâ etiam præsentî, Patres sumunt illos textus *Matth. v, 8. Beati mundo corde, quoniam ipsi Deum videbunt.* Et *Joan. xvii, 3 : Hæc est autem vita æterna : ut cognoscant te solum Deum verum et quem misisti Jesum Christum.* Quantum verò ad proximos et vitam activam, *Matth. v, 7 : Beati misericordes, quoniam ipsi misericordiam consequentur.* Et cap. xxv, 34 et 35 : *Venite, benedicti Patris mei : esurivi enim etc...* Et 40 : *Quamdiu fecistis uni ex his fratribus meis minimis, mihi fecistis.* Item quatenus reperiuntur a Patribus tam in veteri quàm in novo Testamento conspicuæ imagines prædictæ vitæ activæ et contemplativæ, quarum præcipuæ sunt duæ uxores Jacob, Lia fecunda, fi-